

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Перник , 17.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в закрито заседание на девети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Явор П. Джамалов

като разгледа докладваното от Явор П. Джамалов Гражданско дело № 20201720104727 по описа за 2020 година

По изложените в исковата молба обстоятелства и съображения, ищеца А. С. В. ЕГН *****, от гр.Перник, ул.П.М., бл.12, ап.39, е поискал да бъде осъдена Община Перник, ЕИК 000386751, със седалище и адрес на управление гр. Перник, пл. Св. Иван Рилски № 1, да му заплати сумата 25000.00 лв. обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в понесени болки и страдания от счупване на десния му крак в резултат на претърпяна злополука на 17.12.2018 г. в гр. Перник, вследствие на подхлъзване и падане на тротоара на ул.“П.М.“, непочистен от падналия сняг и заледен, и на стърчащ над нивото на пътя циментов капак на съоръжение, наподобяващо шахта, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 17.12.2018 г. до предявяването на иска и от предявяването на иска до окончателното ѝ изплащане, като и сумата 1741,40 лв. за обезщетение на претърпяни от злополуката имуществени вреди, а също и направените по делото разноски..

В настоящето производство съдът е приел за разглеждане и предявен обратен иск от ОБЩИНА ПЕРНИК срещу третите лица помагачи по делото „Лиел Констракшън“ ЕООД, представлявано от Велко Григоров Романов - управител, ЕИК 811189325, с адрес гр.Перник ул.“Софийско шосе“ №31 и „Зауба“ЕАД, представлявано от Ася Христова Христова, ЕИК 121877530, с адрес гр.София, р-н Младост, бул.“Цариградско шосе“ 48-50, в качеството им на членове на ДЗЗД Перник Комунал, представлявано от Велко Григоров Романов - управител , ЕИК 176916281 и адрес за призоваване гр.Перник, ул.“Софийско шосе“ №31, с искане в случай, че евентуално бъде уважен иска на ищеца то третите лица помагачи по делото да бъде осъдено, да заплати на ответната община, сумите за които бъде осъдена Община Перник

Община Перник, чрез процесуалния си представител оспорва исковете по основание

и размер, като моли същите да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Третите лица помагачи по делото, чрез процесуалния си представител са оспорили предявените искиове от ищеца, както и предявените обратните искиове по основание и размер, като молят същите да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Съдът като прецени процесуалната допустимост на иска, взе предвид становищата на страните и обсъди събраните по делото доказателства по реда на чл.12 и чл.235 от ГПК, намери следното:

Видно от показанията на разпитаните по делото свидетели З.Т.З. и А.С.Е., се установява, че на 17.12.2018 г. ищеца заедно със свидетеля З.Т.З., малко след 22 ч., си тръгнали от кафене „*****“ в гр.Перник. Придвижвали се пеша към дома му, ходейки по десния тротоар на ул.“П.М.“ в посока IX училище.Тротоарът, както и пътното платно, били непочистени от падналия сняг и заледени. Преди да пресека пътното платно ищеца се подхлъзнал и паднал. При падането кракът му се удари в стърчащ циментов капак на съоръжение, наподобяващо шахта. Изпитал силна болка и не можел да стане. Свидетеля З.в се обадил се на другия свидетел А., който незабавно дойде с автомобила си. Със З. двамата ме натовариха на автомобила на А. Е., който дошъл с автомобил и го откарал в спешното отделение на МБАЛ „Рахила Ангелова” АД - Перник. Там му било направено рентгеново изследване, при което била констатирана пертрохантерна фрактура на десния му крак. Веднага след това бил откаран и настанен в УМБАЛПСМ „Н. И. Пирогов“ - гр.София. На 19.12.2018 г. бил опериран, като счупената кост е била наместена и фиксирана с необходимите остеосинтезни средства. В болницата ищеца бил до 24.12.2018 г. След изписването му за период около два- три месеца бил в болничен отпуск. За този период се придвижвал с патерици. Последвал период на физикална терапия и рехабилитация, проведен в СБПЛР ЕООД - гр.Перник за времето 21.02.2019 г. - 28.02.2019 г.

Видно от приложената по делото съдебно медицинска експертиза на вещото лице д-р К.С., което съдът възприема, се установява, че на 17.12.2018г., на ищеца при получена контузия на дясна тазобедрена става, първа помощ, е била оказана в МБАЛ „Рахила Ангелова” - Перник, където след преглед и рентгенова снимка на дясна тазобедрена става е установено счупване на дясна бедрена кост в горната и част. Ищецът е отказал хоспитализация и по собствено желание е приет в УМБАЛПСМ „Н.И. Пирогов” ЕАД, където след необходимата подготовка е проведено оперативно лечение на счупването на дясна бедрена кост, изразяващо се в открито наместване на счупването и фиксиране на фрагментите с интрамедуларен пирон и винтове. След изписването провел курс физиотерапия и рехабилитация в СБПЛР ЕООД - гр. Перник. При извършения личен преглед на ищеца, вещото лице установило следното : след изписването от болницата ищеца, ходил с патерици 8 месеца. Два пъти провеждал рехабилитация в СБПЛР ЕООД - гр. Перник. Металната остеосинтеза не е отстранявана. Оплаква се от болки в областта на счупването при физическо натоварване и смяна на времето.

Обективно се установи наличието на три оперативни белега по външната страна на дясно бедро, с дължина 6 см от входното отворстие на пирона и два белега с дължина по 2 см от входните отворстия на заключващите винтове. Запазен обем движение в дясна тазобедрена и колянна става. Това счупване е причинило на ищеца трайно затруднение на движенията на десен долен крайник за срок повече от 30 дни, като при нормално протичане на възстановителния период, без усложнения, срока на възстановяване при такъв вид увреди е около 8-10 месеца. Налице са три оперативни белега по външната страна на дясно бедро, които представляват козметични дефекти. Ищеца е без функционален дефицит на десен долен крайник. Походката е самостоятелна. Движенията са възстановени.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от Закона за общинската собственост общинска собственост са имотите и вещите, предоставени на общината със закон. На основание § 7, ал. 1, т. 4 от ПЗР на Закона за местното самоуправление и местната администрация с влизане в сила на ЗМСМА преминават в собственост на общините следните държавни имоти – общинските пътища, улиците, булевардите, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване. От изложеното следва, че улицата и прилежащия тротоар на която е станала злполуката е общинска собственост, който факт е и безспорен в отношенията между страните по делото въпрос. Както бе посочено в случая се претендира заплащане на обезщетение за вреди, причинени не от присъщи качества на една вещ, а за вреди, които са в резултат на нехарактерно състояние на вещта, поради което отговорността на нейния собственик намира своето основание в разпоредбата на чл. 45 ЗЗД, съответно по чл. 49 ЗЗД – за виновно бездействие за отстраняване на повреди и възстановяване на типичното състояние на вещта. В качеството на собственик на вещта Община Перник е длъжна да поддържа в изправно състояние процесната улица и тротоара към нея. Понятието изправно състояние означава, че улицата и тротоара към нея следва да се поддържат в състояние годно за обикновеното си предназначение, а именно – безопасното движение на пешеходци, включително и при зимни условия. Ирелевантно за предявения първоначален иск с правно основание чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД е дали Община Перник ще изпълнява задължението си като собственик да поддържа нормалното състояние на вещта чрез свои служители или работници, или чрез лице, на което изрично е възложено поддържането на уличното платно и пешеходния участък, тъй като отговорността на възложителя е с гаранционно – обезпечителна функция.

Предвид ангажираните по делото доказателства, съдът намира, че ответникът не е изпълнил законовото си задължение да поддържа на улицата в безопасно за придвижване на пешеходци състояние. Предвид обстоятелството, че ответникът като юридическо лице осъществява правни действия, респ. бездействия, чрез натоварени от него лица, същият отговаря за причинените от тези лица вреди при и по повод изпълнението на възложената им работа. В случая натоварените лица не са извършили необходимите действия за снегочистване и от това тяхно бездействие са настъпили вреди в правната сфера на ищеца, поради което е породена деликтната отговорност на възложителя – Община Перник за обезщетяване на причинените на ищеца вреди. Бездействието на натоварените от

ответника лица по аргумент на чл. 45 , ал.2 ЗЗД се презюмира да е виновно. Така обоснованият правен извод за осъществен фактически състав, придаващ на Община Перник качеството лице, отговарящо на деликтно основание за причинените на ищеца вреди, не би се променил, ако са налице различни хипотези на възлагане на определената работа – на пряк изпълнител, с възложено му задължение за зимно поддържане на улицата или с предоставяне на компетентност на съответно длъжностно лице, като договорен или законов представител на юридическото лице ответник да сключи договор за поддържането на процесната вещ.

Причинно – следствената връзка между установеното неизпълнение на вменено нормативно задължение от страна на Община Перник и претърпените от ищеца вреди, се установява от приетото и неоспорено заключение по допуснатата съдебно – медицинска експертиза и, показанията на цитираните по –горе свидетели.

Разпоредбата на чл. 52 ЗЗД предвижда, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно задължителната съдебна практика, съдържаща се в ППВС № 4/1968г. справедливостта, като критерий за определяне на паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите права са имали за своя притежател.

От приетите и неоспорени от страните съдебно – медицинска експертиза се установява, че ищеца е изпитвал много силни болки в първите дни след инцидента, и в първите дни след наложилите се оперативни интервенции. Възстановителният период е с продължителност над три месеца и към момента на изготвяне на експертизата е бил приключил. Установява се, че страданията на пострадалия все още не са отшумели напълно, оплаква се от болки, при студено време и натоварване ще се проявява болков синдром, който се очаква да отшуми напълно. В периода на възстановяване ищеца е изпитвала битови неудобства свързани с носенето на патерици за продължителен период. Изводите на вещото лице относно състоянието на ищеца непосредствено след инцидента и във възстановителния период се подкрепят от показанията на разпитаните по делото свидетели. В резултат на инцидента ищеца е претърпял негативни преживявания вследствие на злополуката.

Съдът като съобрази характера и интензитета на претърпените от ищеца болки, периодът на възстановяване и времето необходимо за отшумяване на страданията, възрастта му, както и че не са ангажирани доказателства вследствие на инцидента на ищеца да са причинени трайни увреждания намира, че справедливото обезщетение за претърпените от него негативни изживявания възлиза на 14 000 лева, като за разликата до пълния заявен размер от 25 000 лева исковата претенция се явява недоказана.

По иска за имуществени вреди, съдът намира, че в случая е налице безспорно доказателство за извършен разход във връзка с лечението на ищеца /представени фотокопия от фактури и касови бонове /в размер на 1741.40 лв., която сума той е заплатил за

закупуване на консумативи, които са били използвани при лечението му. Предвид на това и тази вреда се явява в пряка и непосредствена връзка с настъпилото увреждане, поради което и ответника следва да обезщети и нея.

Вземането за законна лихва възниква от фактически състав, включващ елементите: главно парично задължение, настъпила негова изискуемост и неизпълнение на същото, като предметът на това вземане е обезщетение за вредите, които неизпълнението обективно и закономерно причинява. Задължено лице по това вземане е делинквентът, тъй като вредите са причинени от негово виновно и противоправно поведение. Задължението е изискуемо веднага /от момента на настъпването на вредите/ и от същия момент изпълнението на това задължение се счита за забавено. При дълг за обезщетяване на вреди от деликт покана не е необходима – длъжникът се счита в забава от момента на възникване на главното задължение /чл. 84, ал.3 ЗЗД/. От този момент той дължи обезщетение за забавено изпълнение, което когато главното задължение е парично, е в размер законната лихва – чл. 86, ал.1 ЗЗД, до окончателно изплащане на вземането. Предвид изложеното, съдът намира, че ответникът дължи законна лихва за забава върху главницата от 17.12.2018 г., до окончателно изплащане на вземанията за неимуществени и имуществени вреди.

Предвид основателността на претенцията за заплащане на обезщетение за претърпени от ищеца имуществени и неимуществени вреди вследствие на осъществен фактически състав на непозволено увреждане по чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, съдът намира, че е налице процесуалното условие за разглеждане на предявения в условията на евентуалност обратен иск с правно основание чл. 54 ЗЗД.

По обратния иск с правно основание чл. 54 ЗЗД.

В случая по делото се установява, че между ответника Община Перник, в качеството му на възложител, и ответниците по обратния иск „Лиел Констракшън“ ЕООД и „Зауба“ АД, в качеството им на изпълнители под формата на консорциум, организиран като гражданско дружество ДЗЗД Перник Комунал, по арг. чл. 276 от ТЗ във вр. с чл. 357 от ЗЗД, е възникнало договорно правоотношение, породено от сключен между тях договор № 173 от 28.10.2015 г., изменен с допълнително споразумение от същата дата, представляващ по правната си същност договор за изработка. Наличието на договорно правоотношение между страните е безспорно помежду им, а и същото се установява от представения по делото договор № 173 от 28.10.2015 г., въз основа на който Община Перник е възложила на ответниците „Лиел Констракшън“ ЕООД и „Зауба“ АД да предоставят услуги по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване при летни и зимни условия, в това число снегопочистване, за срок от 60 месеца срещу заплащане на възнаграждение. Безспорно е също между страните, а и се установява от техническото предложение, представляващо неразделна част от договора съгласно чл. 1 от същия, че възложените на съдружниците в гражданското дружество - ответници по обратния иск, работи по зимно поддържане на улици, булеварди и други обществени места на територията на Община Перник, сред които е и улицата на която е

станала злополуката и прилежащия към нея тротоар в град Перник, се осъществяват в периода от 01 ноември до 31 март, в зависимост от метеорологичните условия, и включват: механизирано обработване на улични платна чрез разпръскване на подходящи смеси; механизирано почистване от сняг на уличните платна и площади; механизирано почистване от сняг на централната пешеходна зона; ръчно обработване на тротоарите, подлези, надлези, спирки на МГК и други места за обществено ползване чрез разпръскване на смеси; ръчно почистване от сняг и стъргане на отъпкан сняг и лед, което обхваща и тротоари, пешеходни зони и пешеходни пътеки; товарене и извозване на сняг.

Съгласно чл. 54, от ЗЗД, причинителят на вредата отговаря по отношение на възложителя, за това, което последният е заплатил на основание чл. 49 от ЗЗД. Както е посочено по-горе въз основа на сключения между ответника и третото лице – помагач, договор, последното е било длъжно да извършва всички дейности по почистване на улиците и тротоарите на територията на общината. Неизпълнението на това договорно задължение е довело до причинени на ищеца, констатираните по делото неимуществени и имуществени вреди. Затова третото лице помагач на основание чл. 54 от ЗЗД отговаря по отношение на ответника за сумата, за която последният е осъден да заплати на ищеца като обезщетение за причинените му неимуществени вреди.

Обратният иск, обаче, следва да бъде уважен под условие, а именно, че сумата се дължи след като Община Перник заплати определеното обезщетение на ищеца. Освен това, доколкото обратният иск е предявен при условието, че Община Перник бъде осъдена да заплати обезщетение на третото пострадало лице, то петитумът е формулиран в смисъл, че искът се предявява до размера, за който евентуално се уважава главния иск. Такова формулиране на петитума не е недопустимо, тъй като спорното право е очертано като страни, а размерът му е пряко свързан с размера на главния иск, връзката с който е и условие за предявяване на обратния иск. Предвид на това, предявеният обратен иск следва да бъде разглеждан като предявен за сумата 1 4 000,00 лв., неимуществени вреди и 1741.40 лв., имуществени вреди, ведно със законната лихва за забава върху така определеното обезщетение вреди от 17.12.2018г., до окончателното изплащане, за колкото се явява и основателен и следва да бъде уважен.

Ищецът по обратния иск е навел доводи, че дейността по зимно почистване е възложена на двете дружества, които не са изпълнили в уговорения обем възложената им работа. Ответниците по обратния иск са го оспорили с твърдения, че ако съдът приеме, че са имали задължение да почистват улицата, на която е паднал ищеца, ответниците твърдят и молят да се приеме, че са изпълнили възложената им работа и тя е приета от възложителя без възражения. В случая за да се ангажира регресната отговорност на изпълнителя на възложената работа пред възложителя, който е изплатил обезщетение на пострадалия, следва да се установи кои работи са възложени и кога и как те са изпълнени. Изпълнителят няма да отговаря само в случай, че той е изпълнил надлежно всички възложени задължения по договора за изработка. Както бе посочено няма спор по делото, че възложените с

договора дейности по зимното поддържане на улици, булеварди и други обществени места на територията на Община Перник, осъществявани в периода 01 ноември до 31 март, включват и механизизирано обработване на улични платна чрез разпръскване на подходящи смеси, механизизирано почистване от сняг на уличните платна и площади, механизизирано почистване от сняг на централната пешеходна зона, ръчно обработване на тротоарите, подлези, надлези, спирки на МГК и други места за обществено ползване чрез разпръскване на смеси, ръчно почистване на сняг и стъргане на отъпкан сняг и лед, което обхваща и тротоари, пешеходни зони и пешеходни пътеки, товарене и извозване на сняг. Преценката относно изпълнението на един договор е винаги конкретна и следва да бъде направена въз основа на всички събрани по делото доказателства относими към спорните дати и място, където е трябвало да се извърши почистването. Настоящия състав намира, че в конкретния случай липсват доказателства за извършено почистване на тротоара, на който се е подхлъзнал и паднал ищеца по главния иск. В чл.8 от Договор №173/28.10.2015г. е разписана процедурата за осъществяване на контрол върху извършената в изпълнение на договора за изработка дейност и е уговорен начина на констатиране, отчитане и приемане на свършената работа. Страните по договора са се договорили това да става чрез съставяне на ежедневни констативни протоколи, обобщен констативен протокол и за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи, каквито за почистването на улицата, на която е пострадала ищцата по главния иск и за датата, на която е пострадала, не са представени по делото. Не са ангажирани и други доказателства за установяване на това обстоятелство.

Предвид на горното, съдът намира, че не е установено по делото изпълнението на възложената с Договор №173/28.10.2015г., работа по почистване на уличното платно и тротоара на ул.П.М., поради което са налице предпоставките за ангажиране отговорността на изпълнителя. В този смисъл е и практиката на ПОС / Решение от 13.01.2020год. постановено по гр.дело 717/2019г. по описа на ПОС/.

По разноските :

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответника по главния иск следва да бъдат възложени сторените от ищеца съдебни разноски в настоящото производство съразмерно на уважената част от исковата претенция. Видно от приложените доказателства ищеца е сторил разноски в размер на 207.00 лева – депозити за приетите по делото два броя експертизи, от които следва да се присъди сумата от 151.28 лева съобразно уважената част на исковите претенции. В полза на процесуалния му представител следва да се присъди адвокатско възнаграждение съобразно по реда на чл.38 ЗА и Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения в размер на 1002.23 лева.

Съдът намира, че сторените от Община Перник разноски за юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на страната в производството възлизат на 200.00 лева, който размер е съобразен с разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Третото лице помагач следва да бъде осъдено да заплати държавна такса по предявения срещу него обратен иск в размер на 629.64 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Община Перник с ЕИК 000386751, с адрес гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А, да заплати на А. С. В. ЕГН *****, от гр.Перник, ул.П.М., бл.12, ап.39, сумата 14000.00/четиринадесет хиляди/лв., обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в понесени болки и страдания от счупване на десния му крак в резултат на претърпяна злополука на 17.12.2018г. в гр. Перник, вследствие на подхлъзване и падане на тротоара на ул.“П.М.“, като и сумата 1741,40 лв., за обезщетение на претърпени от същата злополука имуществени вреди, ведно със законната лихва върху двете главници, считано от 17.12.2018г. до окончателното им изплащане, като за разликата до пълния предявен размер от 25 000.00 лева неумущедсвени вреди, ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл. 54, във вр. с чл. 49 от ЗЗД, третите лица помагачи по делото „Лиел Констракшън“ ЕООД, представлявано от Велко Григоров Романов - управител, ЕИК 811189325, с адрес гр.Перник ул.“Софийско шосе“ №31 и „Зауба“ЕАД, представлявано от Ася Христова Христова, ЕИК 121877530, с адрес гр.София, р-н Младост, бул.“Цариградско шосе“ 48-50, в качеството им на членове на ДЗЗД Перник Комунал, представлявано от Велко Григоров Романов - управител , ЕИК 176916281 и адрес за призоваване гр.Перник, ул.“Софийско шосе“ №31, по предявения обратен иск, да заплатят н а Община Перник с ЕИК 000386751, с адрес гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А, сумата 14000.00/четиринадесет хиляди/лв., обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в понесени болки и страдания от А. С. В. в резултат на претърпяна злополука на 17.12.2018г. в гр. Перник, вследствие на подхлъзване и падане на тротоара на ул.“П.М.“, като и сумата 1741,40 лв. за обезщетение на претърпени от същата злополука имуществени вреди, ведно със законната лихва върху двете главници, считано от 17.12.2018г. до окончателното им изплащане, след заплащане на посочените суми на увреденото лице А. С. В. от Община Перник.

ОСЪЖДА Община Перник с ЕИК 000386751, с адрес гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А да заплати на адвокат С.Д., сумата от 1002.23 лева, определено адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ЗА и Наредбата за минимални размери на адвокатските възнаграждения.

ОСЪЖДА Община Перник с ЕИК 000386751, с адрес гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А да заплати на А. С. В. ЕГН *****, от гр.Перник, ул.П.М., бл.12, ап.39,

сумата от 151.28 лева съобразно уважената част на исковите претенци.

ОСЪЖДА „Лиел Констракшън“ ЕООД, представлявано от Велко Григоров Романов - управител, ЕИК 811189325, с адрес гр.Перник ул.“Софийско шосе“ №31 и „Зауба“ЕАД, представлявано от Ася Христова Христова, ЕИК 121877530, с адрес гр.София, р-н Младост, бул.“Цариградско шосе“ 48-50, в качеството им на членове на ДЗЗД Перник Комунал, представлявано от Велко Григоров Романов - управител , ЕИК 176916281 и адрес за призоваване гр.Перник, ул.“Софийско шосе“ №31, да заплатят на Община Перник с ЕИК 000386751, с адрес гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А сумата 200.00 лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Лиел Констракшън“ ЕООД, представлявано от Велко Григоров Романов - управител, ЕИК 811189325, с адрес гр.Перник ул.“Софийско шосе“ №31 и „Зауба“ЕАД, представлявано от Ася Христова Христова, ЕИК 121877530, с адрес гр.София, р-н Младост, бул.“Цариградско шосе“ 48-50, в качеството им на членове на ДЗЗД Перник Комунал, представлявано от Велко Григоров Романов - управител , ЕИК 176916281 и адрес за призоваване гр.Перник, ул.“Софийско шосе“ №31, да заплатят по сметка на Пернишки районен съд сумата от 629.64 лева, държавна такса по двата обективно съединени обратни иска.

РЕШЕНИЕТО по исковете с правно основание чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ГПК е постановено при участието на „Лиел Констракшън“ ЕООД, ЕИК 811189325 и Зауба“ АД, ЕИК 121877530– трети лица-помагачи на страната на ответника по главния иск Община Перник .

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – гр. Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____